

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Opum diuersitas in coniugibus quàm suspecta esse debeat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

opum, atque ætatis. Naturæ enim & Fortunaæ facilius igno-
scent homines, moribus aduersis vehementissimè offenduntur.

Opum tamen diuersitas, quid in coniugibus pariat, gra-
phicè D. Chryostomus describit in hunc modum. *Felicissimum*
iudicatur, si pauper aliquis & abiectus uxorem ducat, ex ampla &
potenti familia, diuitem & affluentem pecunia. At ex hoc contem-
ptus illius hominis subsequetur: est enim alioquin superbum mulie-
rum genus, & ob hoc magis perturbationibus obnoxium. Cum verò
multas superbia habeant occasiones, nihil est, quod illas in officio con-
tineat, sed sicut ubi silua aliqua ignem concipit, flamma in sublimè
fertur, sic ipsa elata incredibiliter ordinem peruertunt, & summa in-
fima faciunt. Neque enim virum principatum tenere patitur uxor:
& qua est contumacia & arrogantia, illo de suo gradu deiecto, eum
subiectum esse vult, & ipsa imperium occupare. Mitto conuicia;
taceo contumelias; prætereo molestias; nihil est ea intolerabilius. Sin
autem dixerit quisquam (id enim de multis auditum, cum de hac re
sermo haberetur) sit modo copioso & opibus affluens, nihil erit negotij,
eam continere, & eius superbiam excutere. Si quis ista dixerit, pri-
mum ignorat, id ex eorum esse numero, qua magnam difficultatem
habent. Deinde, ut ita sit, non parum id detrimenti habet: quòd
enim illa timore ac vi in potestate viri esse cogatur, id viro grauius est,
ac molestius, quàm si ipsa omnem imperandi potestatem haberet.
Quid ita? quia sic omnis ex animo reijcitur mutuus amor; sublata
verò amicitia, metu, & necessitate locum occupantibus, quid huius-
modi coniugio ad dignitatem reliqui esse potest? Et hæc quidem de
uxore locuplete. Sin verò contingat, ut egeat ipsa, vir autem abun-
det, pro uxore illa erit ancilla, & libera pro serua, & amissa liberta-
te, nihilo meliore sit conditione, quàm qui pecunia emi fuerint.
Quid si intemperatus ille fuerit, si vinolentus, & alias mulieres impu-
dicas in domum deduxerit; libenter omnia illa ferat, vel domo ipsa
excedat, necesse est. Item viro sic affecto, nec seruis, nec ancillis libe-
rè quidquam poterit imperare; sed perinde quasi cum alienis vitam
aget, & feret, qua dignitatis eius non sunt, & tanquam apud domi-
num potius, quàm apud virum degat, & sic omnia per vim, & agere,
& pati cogatur. Hæc talia nuncquid alios cautos esse iubent,
atque circumspectos? ne & ipsi veniant in hunc locum tormento-
rum? Et

Felix,

III.

S. Chryost. 1
lib. de Vir-
gin. c. 33

200
201
202

Felix, quem faciunt aliena, pericula cautum.

IV.

Ephes. 5. 23.

Gen. 3. 16.

Iob. 2. 10.

Sur. 25. Octobris.

Quartò si quis in viperam incidit, si mulierem nequam duxit, cui alligatus est, tum enimvero campum habet, in quo se ostendat virum esse, hoc est, *caput mulieris*, cui dictum est: *Sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui.* Qua autoritate vsus Iob dixit: *Quasi una de stultis mulieribus locuta es.* Tale dominium apparuit in Saturo martyre, quem Christiani nominis causa in vincula datum, inter varias tentationes, etiam hoc ariete oppugnatum legimus. Vxor illi erat non Christiana: hæc vnà cum liberis ante oculos illius adducta, non tam verbis, quàm lachrymis perorabat. Quanquam neque verba loquacissimæ feminæ deerant. Itaque vxore flente, & liberis plorantibus dixit fortissimus Martyr: *O laquei diaboli, nequam me diligis, sed pessimè odisti, & veram mihi mortem parati inferre. Faceffe igitur hinc, neq, enim te noui, neq, vocem tuam audio, sed vocem illius, qui dixit: Omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut vxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.* Pari constantia Thomas Morus vxorem suã ad carcerem venientem refutauit. Hi ergo omnes, non tam fortiter vicissent, si non vicissent vxores malè suadentes. Quæ victoria tanto illustrior est, si etiam à bonis vxoribus, contra malos maritos obtineatur. Est enim in imbelli sexu admirabilior, quàm in viris, fortitudo.

V.

Quintò, præbent infausta coniugia magnam patientiæ exercendæ occasionem. Noui piã matronam, quæ adhuc virgo, amore aliquid pro Christo, & pro peccatis suis patienti, sæpè Deum rogauit, vt sibi maritum daret, à quo mala multa sustineret. Impetrauit sanè, & quidem otiosum, vinulentum, vagum, mendacem, verbis insuper & verberibus illam sæpè largiter excipientem. Eam cum alij, cum ego consolaretur, semper respondit, *sibi solatio opus non esse; immo hanc ipsam sibi viri importunitatem maximo solatio esse: habere se beneficij diuini loco, quod in occasionem patientiæ ipsa petijisset.* Scio, paucas esse, quæ talem à Deo maritum postulent. Saltem si talem vel non peticum fortianur, discant ferre patienter, ac de necessitate

virtutis